

4109 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4110

Bestaffenhed, at, hvis Thinget tager Fleraltets Forslag for gyldigt, ser jeg ikke, at vi i en overfluelig Fremtid kunne komme til en Afgjørelse af denne Sag. Jeg slutter mig altsaa i det foreliggende Spørgsmaal til den høitærede Marineminister og kan ikke være i nogenformhelst Tvivl om, at, saaledes som Sagen foreligger, maa det være min Pligt at gjøre det.

Ordføreren (Berg): Efter den Begrundelse, jeg gav af Fleraltets Forslag, havde jeg ikke ventet den Modstand mod Fleraltets Stilling, som er fremkommen fra ærede Herrer's Side; thi det er muligt — jeg opfatter det ialtsald ikke anderledes —, at hvis den Ansfuelse, der er kommen frem mod mine Udtalelser og mod Fleraltets Stilling, skulde vinde Seir her i Thinget, vilde det i sine Følger, saaledes som jeg nu skjønner over Forholdene, blive en Seir paa Beføstning af vort Søværns Udvikling. Vil man binde Bevillinger af den Natur, hvorom her er Tale, til de ordinære Indtægter, til hvad vi kunne raade over derigjennem, saa vil Marinen faae sine „nogle Skibe“ overordentlig langsomt. Den meget ærede Minister har jo nemlig udtalt, at eet Skib er jo ikke Maalet, men at Maalet for ham og hans Sagkyndige er „nogle Skibe“, samt en Beføstning andetsteds til Værn for disse Skibe; men naar man saa gyser tilbage for den af os antydede Veie, som kan komme under Overveieelse senere — her skal jeg ikke komme dybere ind paa en Forhandling derom, idet der senere vil være bedre Leilighed dertil — den Veie nemlig, gennem en extraordinær Indtægtskilde at frembringe de Resultater, man antyder gennem Ordene „nogle Kampskibe og en Beføstning“, saa tror jeg, at man vil komme til at vente paa disse Resultater. Det forekommer mig nu, at de Herrer virkelig gyse tilbage for en Forhandling om det Spørgsmaal og de finansielle Slutninger, som deraf kunne følge, naar de ville have præjudiceret den samlede Forhandling om Forvarssagen ved en Afgjørelse af det her foreliggende Spørgsmaal, om vi skulde gaa over til at bygge et saadant Pantserfisk, som det forlangte. Der er fra den ærede Ministers Side udtalt en Kritik over, Fleraltets Udvikling i Betænkningen. Det vilde have gjort mig ondt, om den ærede Minister ikke fra Krigsbestyrelsens Side havde kunnet gjøre nogen Indvending, der kunde synes begrundet fra hans Standpunkt; thi hvis vor Kritik havde været aldeles uimodsigelig i alle Punkter, saa vilde den have været langt haardere mod vedkommende

Flaadebestyrelse, end Fleraltet havde tænkt sig det. Men det turde dog være bekendt, at det, vi have hentydet til angaaende 12 Fods Systemet, har dannet et særgent Afsnit i Flaadebestyrelsens Liv i de senere Aar, og Ingen, som dengang var tilstede her i Salen, vil kunne have glemt de veltalende Indlæg for Rysforvar istedetfor søgaaende Forsvar, som dengang fremkom fra den ansvarlige Chef for Flaadens Bestyrelse. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) kommer overordentlig let over Spørgsmaal af den Natur, thi han siger: Vi bevilge de Penge, der forlanges, og Afgjørelsen af, hvortil de skulde bruges, overlade vi til de Sagkyndige, enten de ere enige eller ikke. Det er en overordentlig let Maade at komme ud over de store Spørgsmaal paa. Kommer en skønne Dag, ikke den nuværende ærede Krigsminister — thi han har stillet det hen i Baggrunden — men en efterfølgende Minister med hele Krigsvidenskabeligheden eller med hele denne Række af Foreninger bag ved sig, om hvilke vi hørte tale igaar, og stiller Forlangende om en Landbeføstning af første Rang om Rjøbenhavn, saa have vi altsaa efter det ærede Medlems Grundsetning ikke Andet at gjøre end at bevilge Midlerne til dette Landsforvar og bøde os ind under de „Sagkyndige“, uden at vi skulde skænke det Spørgsmaal nogen Overveieelse, hvorvidt efter Danmarks hele Stilling en saadan Udgift vil være hensigtsvarende, eller om vi ikke kunne anvende det Beløb, vi kunne afse til Landets Forsvar, paa en heldigere Maade. Det samme Spørgsmaal foreligger her, om end i mindre Udstrækning, thi sætte vi „nogle“ til det mindste Tal, til tre Skibe, da repræsenterer det en Udgift af omtrent 15 Millioner Kroner, og det er ingenlunde noget ringe Beløb. Føies dertil en Beføstning, kan Udgiften blive en 20—30 Millioner Kroner, samtidig med, at vi dog aabenbart ikke kunne lade Flaadens Udvikling forøvrigt ligge hen, men maa bevilge dertil ordinært og maaste ogsaa extraordinært ikke ubetydelige Beløb. Naar Sagen forholder sig saaledes, spørger jeg, om det er en Sag, paa hvilken og paa hvis Konsekventser man kan gaa ind ved en Bevilling af 2—300,000 Rd. paa Finantsloven for et enkelt Aar. Jeg tror gjerne, at der endnu kan være Tvivl, og jeg finder det fuldstændig berettiget, om mange ærede Medlemmer have den Tvivl, som Fleraltet har udtalt. Jeg skal her bemærke, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) ikke har refereret de Grunde rigtig, som man tidligere har havt til at nægte Bygningen af